

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 35.

Syvende Session.

17de Møde.

Onsdagen den 19de Decbr.

(Fortsat.)

Sfchering (fortsat): Jeg har ikke Noget imod, at Kirken leier Skolelæreren til at udføre sine Betjeninger, det maa være dens og Skolelæreren's Sag; men jeg har imod, at Communen, idet den foreslaaer sin Skolelærer, skal tage Hensyn til, om han er passende til at udføre disse Betjeninger i Kirken eller ikke. Det er for mig en overordentlig stor Banffelighed. Jeg har engang hørt fortælle om en Skolelærer, som man ansaae for meget dygtig, at han reiste til en Præst eller Provst, som man ansaae for en overordentlig honorabel og brav Mand, og anbefalede sig til ham for at faae et Skolelærerembede, og at denne Provst eller Præst gav sig til at undersøge, hvorledes den vedkommende Mand havde opfattet Fandens Stilling i Verden, hvad Fandens Betydning var i Verden. Dette kan være overordentlig vigtigt i kirkelig Betydning, men det har aabenbart ikke at gjøre med denne Mand, naar Fanden ikke paa en saadan Maade er traadt frem igjennem ham, at hans Wandel derved er bleven slet, eller den er traadt frem paa en saadan Maade, at han har vist sig som en Branglærer. Jeg nævner det kun som Noget, der paa en mere simpel og tilgængelig Maade viser, hvori Banffeligheden bestaaer. Det er ganske vist, at naar Præsten eller Provsten, eller hvem der har med det at bestille, skal antage en Mand, som skal være Betjent i Kirken, maa man være nøieseende i Sager af denne Natur; man

maa ikke tage en Mand ind i en Betjening i Kirken, som kommer til at staae for Alverden som en i Troessager tvivlsom Person; men at ubelufte en Mand fra at være Skolelærer, fordi han ikke er ganske troende i en vis speciel Retning, er ikke rigtigt, og jeg troer ikke, at man bør tvinge disse Embeder til at være forbundne. Der vil rigtignok derved afgaae for Communen visse Indtægter til deres Skolelærere, som nu Hayes; men jeg troer, at man maa komme til at finde Midler til ogsaa at overkomme denne Banffelighed, og jeg vil meget henlede Opmærksomheden paa denne Sag ved 2den Behandling. Den er mere indgribende, den er af større Betydning, end man troer. Med de nærværende Skolelærere maa der i den Henseende ikke indtræde nogen Forandring; thi enten burde de nu allerede være affatte fra deres Bestilling i Kirken, eller de maae være anseet stikkede dertil. Der er ingen Grund til i saa Henseende for dem at gjøre nogensomhelst Forandring; men med Hensyn til dem, som blive ansatte i Fremtiden, forekommer det mig afgjort, at man ikke bør paalægge dem en Ansættelse i Kirken, fordi de ere Skolelærere.

Vi komme nu til et meget vigtigt Punkt, og det er Indførelsen af Skolepenge. Jeg er afgjort enig om det Rigtige i at indføre Skolepenge; men det forekommer mig urigtigt at sætte dem forskjelligt for de forskjellige Børn. Man skal sige: ethvert Barn, der besøger Skolen, betaler saa og saa meget; man kan gaae videre, som man gjør i mange Skoler; man kan, naar der fra en Familie gaaer 3 à 4 Børn i Skolen, ned sætte Betalingen saa og saa meget og derved skal man blive staaende, dog saaledes, at det ligger til Communen at